

Hvis der er nogen her i salen, der plejer at gøre opmærksom på, når noget bliver trukket ned over hovedet på Danmark af EU, så er det da i hvert fald mig. Men her må jeg erkende, at det ikke er EU's skyld. Det er alene den danske regering, der har opfundet en spidsfindig juridisk fortolkning af EU-retten, som Kommissionen ikke engang har bedt den danske regering om. Ministeren har i alt fald ikke kunnet producere nogen tilkendegivelse fra EU-Kommissionen i den retning.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Socialdemokratiets ordfører anfører, at det helt er afhængig af, hvilke målemetoder man anvender, om man kan måle mere eller mindre antibiotika i vore fødevarer.

Jeg vil godt høre, om den socialdemokratiske ordfører kan bekræfte, at for en række almindelige antibiotika, som anvendes mest i det danske landbrug, er det med samme målemetode lovligt at have en restkoncentration, der er 10-20 gange højere i dag, end det var i 1999 i Danmark.

Hvis man må det i den her forbindelse, og ministeren siger, at nogle grænseværdier er blevet hævet og andre sænket, så vil jeg gerne spørge ministeren, om der blandt de almindeligt anvendte antibiotika i dansk landbrug da er flest, der er blevet skærpet, eller flest der er blevet lempet.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil blot spørge fru Margot Torp, om den ændring, Danmark foretog sig her, var noget, vi gjorde i harmoni og på samme tidspunkt som de andre lande, eller forholder det sig sådan, at man faktisk kom og sagde, at her var noget, vi havde glemt for en del år siden, og nu gør vi det så.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Imens jeg husker det, vil jeg gerne stadig væk påpege, at hverken hr. Keld Albrechtsen eller hr. Touborg på noget tidspunkt har sammenkoblet deres egen indsats omkring oprettelse af Vetstat, hvor man var parat til, et langt stykke ad vejen i hvert fald, at give landmændene lov til at førstegangsbehandle mod yverbetændelse; noget, der virkelig kunne have øget presset på fødevarerområdet i forhold til antibiotika. Det

glemte jeg lige før, så det vil jeg godt lige påpege. Jeg havde egentlig forventet nogle kommentarer til det.

Men til både hr. Keld Albrechtsen og hr. Touborg og hr. Christian H. Hansen: Jeg skal ikke kunne sige helt præcist – så meget er jeg ikke inde i tingene – hvordan det er foregået, men jeg kan da se, at det da ikke er i forbrugernes interesse, at det går sådan som med æggene på alle områder. Jeg er ellers en af dem, som virkelig holder fanen højt på det her område, men jeg synes ikke, at jeg som forbruger er tjent med, at vores danske erhverv undermineres på en sådan måde, at vi så pludselig kun kan købe udenlandske æg og måske kun kan købe udenlandsk kød med rester i. Jeg synes lige, man skal have sig for øje, hvad det egentlig er for nogle interesser, man tjener.

Dybest set tror jeg, at vi er tjent med at have de samme grænseværdier som resten af EU, og jeg mener også, at vi har en øget forbrugersikkerhed ved, at alle lande, også dem, vi importerer fra, er underlagt EU's grænser. Men vi kan meget vel risikere at stå dér, at vi har udkonkurreret vores danske produkter og kun har de udenlandske, og så synes jeg, at vi har gjort forbrugerne en bjørnetjeneste, for at være helt ærlig.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Som jeg startede med at nævne i mine første bemærkninger, så har der været en meget grundig drøftelse af det her spørgsmål i et langvarigt samråd under min forgænger, og jeg tror oprigtigt talt ikke, at jeg her kan bidrage med noget som helst nyt.

Derfor skal jeg endnu en gang gentage, hvad jeg også var på talerstolen og sige før, at det drejer sig om en forordning, der er bindende, og at regeringen har sørget for at bringe sin egen handle måde i nøje overensstemmelse med den pågældende forordning.

Der er ikke tale om, at der er noget, der er frivilligt. Der er ikke tale om, at vi kan fastlægge nationale regler. Der er tale om, at vi skal rette os efter den forordning. Det har vi gjort, og det har vi meddelt Folketinget, og det har givet anledning til en større diskussion. I øvrigt vil jeg sige, at jeg betragter det som en fordel, at vi opererer med rester og med så små rester, at vi i mange andre sammenhænge ville tale om en nulværdi, simpelt hen fordi det er et spørgsmål om, hvad vi overhovedet kan måle.